

पुरोडाशस्य श्रपणं भूमाविव कर्तव्यम् न तु कपालेषु ॥

अप्स्ववदानहोमः ॥ १६ ॥ अवदानानां हृदयजिह्वाक्रोडादीनां होमो
ऽप्सु उदकेषु भवति नाग्नौ वचनात् । अवदानग्रहणादन्यदाधाराज्यभागहो-
मादिकमग्राविव कार्यम् ॥

शिखात्प्राशिन्नावदानम् ॥ १७ ॥ गर्दभस्य शिखात्प्राशिन्नावदानं कार्यम्
वचनात् । न जौह्वेभ्यो हृदयादिभ्यः ॥ ॥ उक्तोऽधिकारः । अथाग्निप्रस्तावा-
दाहवनीयाद्यग्निषु किं-किं कर्म कर्तव्यमित्यपेक्षायामाह ।

वैतानिकेषु सर्वं सर्वार्थत्वात् ॥ १८ ॥ वैतानिका वितानार्हा वि-
हारयोग्या गार्हपत्यादयः । तेषु वैतानिकेष्वग्निषु सर्वं कर्म श्रौतं स्मार्तं च
कर्तव्यम् । श्रौतं च हविःश्रपणहोमादिकम् स्मार्तं च पक्षादिनित्यपाकप्रकाशा-
दिकम् । कुतः सर्वार्थत्वात् यतो गार्हपत्यादयो वैतानिकाः सर्वार्थाः । कुतः
यदि द्रव्यमुत्पत्तिकाले केनचिदर्थेनासंयुक्तमुत्पद्यते तस्य सर्वार्थतावसीयते । कुतः
सामर्थ्यात् समर्था हि गार्हपत्यादयः सर्वं कर्म साधयितुम् । आधानेनोत्पादिता-
नामग्नीनां प्रयोजनापेक्षायां सामर्थ्येन सर्वाग्निकार्यार्थता विज्ञायते । तस्माच्छ्रौतं च
स्मार्तं च यद्वक्ष्यसूत्रोक्तं स्मृत्युक्तं च पाकादिकं तत्सर्वं गार्हपत्यादिषु वैतानिकेषु
भवतीति ॥

दर्शनाच्च ॥ १९ ॥ दृश्यते चायमर्थो यत्स्मार्तमपि होमपाकादिकं वैतानि-
केषु क्रियत इति । दक्षिणाग्निं प्रकृत्य श्रूयते मांसं तत्र न पचयुरिति । अत
एव प्रतिषेधात्प्रातिरनुमीयते प्रतिषेधस्य प्रातिपूर्वकत्वात् । न च श्रौतो १) मांस-
पाको दक्षिणाग्नौ विहितोऽस्ति यस्यैष प्रतिषेधः स्यात् यतः शामित्रेऽग्नौ वि-
हितः । अस्ति त्वविहिताप्रतिषिद्धः स्मार्तो मांसपाकः तस्यायं प्रतिषेधो वि-
ज्ञायते ॥ स्मृतावपि दर्शश्चाद्वं प्रकृत्याग्नौ करणार्थमग्निमाह मार्कण्डेयः । आहि-
ताग्निस्तु जुहुयादक्षिणाग्नौ समाहितः । अनाहिताग्निस्त्वौपासनेऽग्न्यभावे तथाप्सु
वेति । शङ्खलिखितौ धूपगन्धमाल्यैरलंकृत्य ब्राह्मणान्सधृतमन्नमनुज्ञाप्य दर्भैर्द-
क्षिणाग्निं परिस्तीर्य जुहुयादग्नये कव्यवाहनायेत्यादि । वायुपुराणेऽपि आहृत्य

१) श्रौते २.